

førelsen af, og det er i højeste Grad beklageligt, naar man ved, at Løfterne er gaaet i en helt anden Retning, naar man er ude hos Vælgerbefolkningen, og naar det er en Kendsgerning, at dette Lovforslag byder paa store Fordele, og det er et Ønske hos Befolkningen i al Almindelighed at komme bort fra den nuværende Tilstand.

Det har været diskuteret, hvor meget eller hvor lidt Reformen vil koste. Justitsministeren hævder, at det kan afgøres i 1930. Selvfølgelig koster det Penge, men naar det er en god Reform, maa man tage Udgifterne med; en saadan Reform er værd at betale.

Jeg beklager i høj Grad, at Venstre gennem sin Ordfører stiller sig — ikke uvilligt, men skeptisk. Hvis de faar Ret i deres Betragtninger, vil det føre til, at Lovforslaget ikke bliver til Lov i denne Samling, altsaa til en yderligere Forhaling af Sagen. Det synes jeg ikke, der er mindste Grund til, naar man tager i Betragtning, at der er blevet talt saa meget om Sagen og med Velvillie ogsaa fra Venstres Side. Saa vidt jeg erindrer, udtalte forhenværende Justitsminister Rytter under Sagens Behandling i Landstinget sin Tilfredshed med den store Velvillie, der vist fra alle Sider overfor det tilsvarende Forslag; men paa den anden Side frygtede han noget for, at denne Velvillie vilde resultere i, at Forslaget alligevel ikke blev vedtaget. Det synes at gaa i Opfyldelse. Man skulde ikke tro, at der vilde komme Modstand fra Venstre, og det er beklageligt, hvis Venstre stiller sig afvisende overfor denne Sag. Der tales saa ofte i Landstinget om, at man skal søge at opnaa Tilslutning fra alle Sider; men efter Venstres Ordførers Udtalelser synes det alligevel ikke, at der er Velvillie til Stede overfor denne Sag. Og man kan frygte for, at Sagen bliver forhalet, hvis Venstre virkelig gennemfører sit Standpunkt.

Jeg skal endnu en Gang henstille til det høje Ting at behandle Sagen hurtigt og sætte alt ind paa at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, i denne Samling.

Nygart: Jeg tror ikke, det fremmer Forstaaelsen at drive Forhandlingerne ud i det, de nu er kommet ud i. Den højtærede Minister slog fast, at Resultatet af mine Udtalelser var, at det vilde være haabløst for de tre Partier her i Tinget at vente paa Forstaaelse i denne Sag fra Venstre. Den højtærede Minister har stillet det op, som om jeg havde gjort den Betingelse gældende, at alle Love, der henvises til, skal gennem-

føres, inden denne kan komme til at virke. Det har jeg ikke sagt et Ord om. Jeg har tværtimod sagt, at det vilde være lettere at opnaa Enighed, hvis Ministeren kunde benytte Sommerferien saaledes, at han til Efteraaret kunde komme frem med noget af dette, saa at vi villigere gik med. Den eneste Betingelse, jeg har sat for at yde min beredvillige Medvirken, er, at man genoptager Forhandlingerne om den tidligere foreslaaede Retshjælp paa Kontorerne, efter at den private Retshjælp er ophørt, en Forhandling paa Grundlag af Mindretallets Standpunkt i Folketinget. Men naar den højtærede Minister saa stærkt slaar fast overfor dette Ting, at der er tre Partier, som ønsker Forslaget gennemført i den foreliggende Skikkelse, og saa er der ingen Grund til at vente paa Venstre, ønsker jeg dog heroverfor at hævde, at vi er ikke mere afvisende overfor Forslaget, end at vi blot ønsker at optage nye Forhandlinger paa Grundlag af de Tanker, der blev gjort gældende af Mindretallet i Folketinget. Jeg tror, at det i denne Sag som i saa mange andre vilde være bedst, ogsaa for Ministeren selv, at se, om det ikke kunde lykkes ham ved Hjælp af hans gode Forhandlingsevne at faa bøjet Standpunkterne sammen, saa meget mere, som han jo selv udtaler stærk Sympati for den Tanke, at der kan ydes saadan Retshjælp paa Dommerkontorerne. Hvorfor kan man saa ikke vente lidt og drøfte denne Tanke videre? Er det virkelig saa afgørende, om vi faar denne Løftelov gjort færdig et halvt Aar før eller senere? Naturligvis: Det høje Ting kan gøre, hvad det vil, hvis det virkelig er saaledes, at der er tre Partier, som staaar samlet om at gennemføre Forslaget i dets nuværende Skikkelse. Jeg har kun at gøre Rede for mit Partis Standpunkt, og det er ikke saa afvisende, som den højtærede Minister synes at ville give det Udseende af. Men vi ønsker, at der bliver forhandlet videre, og vi er ikke rede til at stemme for Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse.

Justitsministeren (Steincke): Maa jeg sige til det ærede 1ste tingvalgte Medlem, at jeg er meget vel klar over, at hvis man vil udvise Velvillie fra forskellig Side, saa er Forskellen mellem vore Standpunkter ikke saa forfærdelig stor. Forskellen bestaar nemlig kun i følgende: Jeg siger, det vilde fremme Forhandlingerne paa den Basis, det ærede Medlem angiver, om vi vedtager dette Forslag nu, medens det ærede Medlem ikke har den Tro. Men selv om dette Forslag vedtages nu, har jeg jo lovet det ærede